

සංක්‍රමණිකයකුගේ සටන

සුපර් ස්ටාර්

සුපර් ස්ටාර් තරුණයන් ගැන අපට කතා කරන්න දෙයක් ඉතිරි වෙලා නැති තරම්. ඒත් මේ සටන ලියන්නේ වෙනත් තේතුවක් නිසයි. මොවුන්ගේ මේ ජනප්‍රියතාවය රට පුරා ජනමාදයක් වසංගතයක් මෙන් පැතිරෙන්නට පටන් ගත් මොහොතක එය වලක්වා ගන්නා තරුණයන්ගේ මෙහෙවරක් සිදු වුණේ සැබෑ ලෙසම අස්තිරයේ දැරුණ මධ්‍යමාන ද භූමිදරුවන්ගේ ලිපි දෙක තුනක් බව ඕනෑම කෙනෙක් පිලිගන්නවා. මේ තරුණයන් ගේ දක්ෂතාව වලට නිගුණයක් නොකොට, ද්වේශයකින් තොරව, මැදිහත් සිතින් අපේ තරුණ පරම්පරාවට අනතුරු ඇඟවීමකින් සැලකීමක් සමග සමාජය වෙනස් වෙන්නේ කෙසේදැයි අපි දැන ගත්තේ මේ ලිපි නිසායි. උන්වහන්සේට අපේ ගෞරවය.

අනෙක දැං මේ තරුණයන්ට සිදුවන්නේ කුමක්ද? ඉදිරියටත් අනුන්ගේ හිත වලින් ඔවුන්ට යැපෙන්නට නැති වන්නේ නැහැ. දැං කාලය පැමිණ ඇත්තේ ස්වෝත්සාහයක් නැතිවීමකටයි. මහාපාලයට තව දුරටත් ඔවුන් අලෙවි කල නැති නාන්ඩ නොවේ. වෙලෙන්පත්

වටිනේ ඉල්ලුමක් ඇති නාන්ඩයි. සිරස මාස ගනනාවක් ඔවුන් පෙන්වා මුදල් උපයා ගත්තේ අවංක වේගනාවෙන් නම් ඔවුන්ට අත දිය යුත්තේ දැනුණි. ඒ බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. ඔවුන්ගේ නිකුත් වූ පලමු ගියෙන්නේ එය ඔප්පු තායි. සිරසට අවශ්‍ය අලෙවි කල නැති අලුත් මුහුණයි. ඒකම ඔවුන් වෙලදාල අගේට සකස් කර ගන්නා.

වෙනස
තස්මේනියාවේ පාලේ කම්කරුවන්ගේ කතාව දැන් අපි නැමෝම දන්නවනේ. අද ඔවුන්ගේ තත්වය කොහොමද? තව දුරටත් ඔවුන්ට පාලේ රැකියාව අවශ්‍ය වෙන එකක් නැහැ. ඔවුන්ට ලැබෙන වරප්‍රසාද ගැන අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒත් අපේ රටේ බෝබල පාලේ කම්කරුවෙකුට ඔය දේම උනා නම් තත්වය කොහොමද? අඩුම තරමේ වන්දි මුදලක් ලබා ගන්න වත් කී පාරක් නම් කන්නොරු ගානේ රස්තියාද වෙන්න වෙයිද? එහෙම පාලක් ගියෙහවා කියල දන්නේ කියෙත් කී දෙනාද? ආපනු කෙසෙල් කන්න අපට ලබන නොවැරදීම වෙනකන් ඉන්න වෙයි වනේ.

කවින්සල්ගේ කෙසෙල් වගාවේ ලබන කන්තයේ කැන් කපන කල්. කෙසෙල් දැන් ධුරුක් කටියගේ කැමක් ගානට ඉහළ ගියිනි. ඉන්දුනීසියාවෙන් හරි වියට්නාමයේ හරි කෙසෙල් ආනයනය කරලා ඉතා අඩු මිලට දෙන්න හැකියාව තිබිය දී ත් එහෙම කරන්නේ නැහැ. මිනිස්සුන් ඔය අපුරුවට කෙසෙල් නොකා ඉන්න. අපේ රටේ වගාවකට එහෙම උනා නම් පහුවෙන-දම ඉන්දියාවෙන් හරි කෙසෙල් දෙන්නෙද්ද? (ඉහු, අල, මිරිස් වලට කරනව වනේ) අපේ ගොවිය වන බවත්. නැත්නම් මිනිස්සු ආන්ඩුව කන්න හදනවන. අපි එහෙමයි.

ඉරුන්
මෙල්බර්න් සිංහල ගුවන්විදුලි සේවාවන් අතරින් ජනප්‍රිය වැඩ සටන තේරුවෙන්නේ වොයිස් ඔෆ් ලංකා වැඩ සටන ඉතා ඉහල තැනක් ලැබෙන බවට විවාදයක් නැහැ. ඉරූපා රැට් සවන් දෙන රසික ප්‍රමාණයෙන් ඒක තේරුම ගන්න පුළුවන්. විනෝදය, සතුට, හාසය, උපහාසය, දැනුම මෙන්ම වෙට්! උපදෙස්ද ලබා දෙන මේ වැඩ සටන මෙහෙයවන රූපීන් හා රූකීට අපේ ගෞරවය ගිම්මිය යුතුයි. එසේම අප දකින අඩුපාඩුවක් විමර්ශනයක් කල විට ඔවුන් විවාහ මගසින් යුතුව එය බාර ගනීම් කියලත් හිතනවා. රූපීන්, රූකී, ඔබ දෙපල නිරාම යොදන ඉරුන් යන වචනය ගැනයි මේ ගැටලුව. අප පැහැදිලිවම දන්නවා ඔබ කලාකරුවන්ට ඇති ගෞරවය නිසාම දේශන බව. ඒත් මේ දෙයේදී දී ඒ ඒ පුද්ගලයාට ඒ දෙයේ කොතරම් උචිත දැයි මෙක් සිතා බලනවා නම් වටහනවා.

ගීතය, නාට්‍යය, නවකතාව, සිනමාව ආදී ඕනෑම ක්ෂේත්‍රයකදී පුද්ගල නාමය අතට ඉරුන් යන්න යොදනුයේ බොහෝ විට අදාල පුද්ගලයාට අදාල ක්ෂේත්‍රයෙහි ඇති නිපුණතාව, ඇසු පිරු තැන් ඇති බව, සමාජයට සිදුවී ඇති මෙහෙවර ආදී බොහෝ කරුණු සලකා බලාලායි. හුදෙක් ශිල්පියා ගේ ජනප්‍රියතාවයම සලකා නොවෙයි.

උදාහරණයකට සාහිත්‍යයේ දී මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ, ඩබ් ඒ සිල්වා වැනි නම් අතට ඉරුන් යෙදෙනවා මිසක ඩිමන් ආනන්ද, සුප්‍රීට් ප්‍රසන්න ආරච්චි වැනි නම් අතට ඉරුන් යන පදය යොදන්නෙ නැහැ නේද? ඒසේම ගීතයේ දී අමරදේවයන්ට ඉරුන් යොදන ලෙසම දෝනිපාලට හෝ මල්ලන්ට එසේ යෙදීම කොයි තරම් උචිත ද? මා කියි විකේවන් ඩිමන් ආනන්දට සුප්‍රීට් ප්‍රසන්නආරච්චිට දෝනිපාලට හෝ මල්ලන්ට නිගරු කරනවා හෝ අඩු තක්සේරු කරනවා නෙවෙයි. ඔවුන් මගේ ප්‍රියතම කලාකරුවන්. එහෙත් ඔවුන් හැදින්වෙන විට අසාහාය, අමරනීය, ජනහද බැඳුණේ වැනි යෙදුම් වඩාත් ගැලපෙන බව මගේ හැඟීමයි. අමරදේව ඉරුන් හා ප්‍රේමනීය ගායක අමරදේව අතර මල්ලන් ඉරුන් හා ප්‍රේමනීය ගාය මල්ලන් අතර වෙනස ඔබ තේරුම් ගනීම් යැයි සිතනවා. වොයිස් ඔෆ් ලංකා ගුවන් විදුලිය සාර්ථක වීමට ආසිරි.

වත් ෂෝර් බැලුවා

කලාව කා සදහාද යන්න ගැන වාදයක් බොහෝ කල් සිට පැවත එන්නක්. කලාව කලාව සදහාම විය යුතු බව කොටසක් කියනවා. කලාව ජනතාව සදහා විය යුතු බව අනෙක් කොටසක් මතයයි. කලාව ජනතාව සදහා ය යන්නට අපිත් කැමතියි. ඒත් ජනතාවට දිය යුත්තේ කුමන කලාවද යන්න නම් දැන් ගැටලුවක්. සිනමාව කලාවේ ප්‍රබල අංගයක්. මේ සිනමා කලාව විවිධ වකවානු වල නැගීමක් බැසීමක් සිදුවන බව අප කච්චරන් දන්නවා. මේ නගින බවින් කලාව තුල වත් ෂෝර් ගැන අපි කතා කරන්නේ කුමන ගැනක සිට ද? බොහෝ කලා මේ ගැන කල විවර පුද්ගල මාධ්‍ය තුලින් පමණයි. පසුගිය දිනෙක අප සැබැවින් ම දුටුවා. ආන්.. වින්මපජනකයි. ලංකාවේ මෙතෙක් වැඩිම ආදායම් වාර්තාව එය සහයි. රන්ජන් ගැනවත් ඔහුගේ සිනමාව භාවිතාව ගැනවත් අපට ගැටලුවක් නැහැ. ඒත් අපේ රටේ සිනමා රසිකයන් ඉන්නේ කවර තැනකද? ප්‍රශ්නය ඒකයි. ඉස්සර නම්

31 පිටුව

දේදුන්න

විද්‍යා පොත පත කියවන්නන් සිංහලෙන් විද්‍යා ලිපි ලියන්නන් අපේ ආසාව වැඩිවෙන්න බල පෑ එක් හේතුවක් වූයේ රුසියානු ලේඛක වයි පෙරේල්ගේ සිංහලට පෙරළා විද්‍යා පොත් කියවන්නට ලැබීම බව මට මතකය. ඔහුගේ පොත් හුදෙක් නිරස විද්‍යාත්මක කරුණු වලින් පිරුණා ඒවා නොවී ය. එදිනෙදා ජීවිතයේ දී අපි අත් දකින සංසිද්ධීන් තුළ සැඟල ගත් විද්‍යාත්මක මූලධර්ම රසවත්ව පැහැදිලි කිරීමට ඔහු හපනෙක් විය. පෙරේල්ගේ ඒ අතරේ අපූරු දෙයක් කළේ ය. ඒ යුගයේ පළුම් තිබූ නොයෙකුත් සාහිත්‍ය කෘති වල විද්‍යාත්මකව වැරදි තැන් ඔහු සිය පොත් මගින් පෙන්වා දුන් මේ ය.

ඒ බොහෝ කරුණු දැන් මගේ මතකයේ බැහැරවී යමින් තිබෙයි. කියපත් පමණක් මතක ය. අද්දි මිනිසා (The Invisable Man -H. G. Wells) කතාවේ කියවුණේ එක්තරා බොහොමක් බව පැරණියෙන් අද්දි මිනිසා වූ හැටි ය. වයි පෙරේල්ගේ සිය පොතක කීවේ ආලෝකය පිළිබඳ භෞතික විද්‍යාත්මක මූලධර්ම අනුව කිසිදු ජීවීන්ගේ අද්දි මිනිසාකු සූර්යයා ආලෝක කිරීමක් බව ය.

යම් වස්තුවක් අපට පෙනෙන්නේ ඒ මතට වැටෙන ආලෝක කිරණ වලින් යම් ප්‍රමාණයක් පරාවර්තය වී නැවත අප කරා එන නිසා ය. යමක් අද්දි වීමට නම් ඒ මත වැටෙන සියලුම ආලෝක කිරණ කිසිම බාධාවකින් තොරව ඒ තුලින් ගමන් කළ යුතු ය.

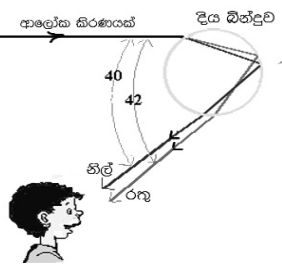
අපට යමක් පෙනෙන්නේ යම් වස්තුවකින් එන ආලෝක කිරණ අපේ අපේ ආශ්‍රිත විභාගය මත පතිත වීම නිසා ය. අද්දි මිනිසාකු සිටිය නම් ඔහුගේ ආශ්‍රිත විභාගය මත ආලෝකය පතිත නොවෙයි. ඒ සියලුම කිරණ අප කරනා ගමන් කරන බැවින් ඔහු නිසැක වශයෙන්ම අන්ධයෙකු වන බව පෙරේල්ගේ අපූරුවට පැහැදිලි කළේ ය.

පෙරේල්ගේ මේ අපූරු පොත පත කියවීම නිසා ඇති වූ නරක පුරුද්දක් තවමත් මා තුළ ඇත. පොතක යම්

සිදුවීමක් කියවන විට විද්‍යාත්මකව මෙය සිදුවිය හැක්කක් ද යි සොයා බැලීම ඒ නරක පුරුද්දයි. සාහිත්‍ය රස වින්දනයට එය බාධාවක් බව මම දකිමි.

පසුගිය දාක මම කුමාර කරුණාරත්න ඉරුන්ගේ නවකතාවක් කියවන්නට පටන් ගත්තෙමි. කතාව ඇරඹෙන්නේ මුහුදු වෙරළකිනි. කතානායකාව ඇත ක්ෂිතිජය දෙස බලා සිටියි. ක්ෂිතිජය දෙසින් නිරු බැස යමින් තිබෙයි. සිතින් සිරිපොදු වැස්සක් වැටෙයි. ක්ෂිතිජයට ඉහළ අනෙක් පාසා ඇති දේදන්නකි.

මඬේ සියේ අපූරු චිත්ත රූපයක් මැවෙනු ඇත. කොයි තරම් සුදුන්ද සන්ධ්‍යාවක් ද? එනමුදු සමාවන්න. මඬේ අපූරු චිත්ත රූපය බිඳ දමන්නට මට සිදුවෙයි. මේ ආකාරයට දේදන්නන් පැයීම කිසි දිනෙක සිදුවිය හැකි දෙයක් නොවේ. සිරි පොදු වැස්සක් බැස යන ඉරුන් දේදන්නන් ඇති කරන්නට සමත් වන නමුත් එය මේ ආකාරයට කිසිදු පාසානේ නැත. සැම විටම දේදන්න පිහිටන්නේ ඔබ සුර්යයා දෙසට හැර සිටින විට මඬට පිටුපසයි. වෙනත් වචන වලින් කියන්නේ නම් ඔබ සුර්යයාට පිටුපස සිටින විට මඬට ඉදිරියෙයි. සුර්යයාගේ දේදන්නන් ඔබට ඉදිරියෙන් කිසි දා පිහිටන්නේ නැත.

දේදන්නන් ඇතිවන්නේ නිරු රැස් දිය බිඳ තුළට වැදී පූර්ණ පරාවර්තනයක් සිදුවීමෙනි. මෙයට අපි පූර්ණ අභ්‍යන්තර පරාවර්තනය යයි කියමු. මේ පූර්ණ අභ්‍යන්තර පරාවර්තනයේදී සුදු පැහැ නිරු රැස් දම්, ඉන්ඩිගෝ, කොළ, කහ, තැඹිලි, රතු යන වර්ණ වලට වෙන්වෙයි. මේ පරාවර්තන කිරණ අප වෙත එන කෝණය අනුව අපට පෙනෙන්නේ ඒවා අභ්‍යන්තර පරි නිරු වන සිට එන්නාක්

මෙනි. අප දේදන්න ලෙස දකින්නේ මේ පටි නිරුවෙනි. දේදන්නේ වර්ණ ගත මතක තබා ගන්නේ කෙසේ දැයි යන පැහැය එක් කලෙක මගේ සිතට වද දන්නක් විය. ප්‍රශ්නය විසඳවේ දැන් නවසිලන්තයේ වාසය කරන මගේ කළුනාණ මිත්‍ර උදය ලක්ෂ්මන් ය. විසඳුම ඉතා පහසු ය. "දඹුලියකාකාරය" කියන වචනය පාවිච්චි කරන්න.. "මතු මට කිවේ ය. ඒ අතුරු වලින් කියාවෙන්නේ දම් ඉන්ඩිගෝ නිල් කහ කොළ තැඹිලි රතු යන වර්ණ ගතයි දේදන්නේ පාට ගත ඉංග්‍රීසියෙන් මතක තබා ගන්නට නම් "VIBGYOR" යන වචනය මතක තබා ගන්න ඒ Violet, Indigo, Blue, Yellow, Orange, Red යන වචන වල මුල් අකුරු වල එකතුවයි.

කෘතීම ලෙස දේදන්නක් තනාගන්නට රයි නම් එයට ද උදව් කරන්නට මට පුළුවන. නිරු ඵලිය ගොඩින් ඇති වෙලාවක ඉරට පිටුපස සිට ගන්න. සියුම් දිය බිඳිනිය සඳහා සේ වතුර බටයකින් අභසට වතුර විදින්න. එසේත් නැත්නම් මුඛ පුරා වතුර පුරවා ගෙන "පුන්" ගා ඉහළට විදින්න. කුඩා ප්‍රමාණයේ දේදන්නක් දැක ගන්නට මඬට නැකි වනු ඇත. ජලය නාස්ති කිරීම වෙනුවෙන් වික්ටෝ රියා අණ්ඩුවගේ දුඛවත් ලැබුණාගොත් මා ඒ නඩුවේ වග උත්තර කරුවකු නොකරන්නෙයි ඉල්ලා සිටිමි.

හැන්දෑවට පායන නිරු සහ ඩීඩී

ඩී ඩී කුරුප්පු මහත්තයාගේ ජීවන කතාවේ පළමු පියවර (ඔහු එහි දෙවන පියවරක් ලියන බව මට ඉර කඳ සේ විස්වාස බැවින් එසේ හඳුන්වමි) හැන්දෑවට පායන නිරු පොත පිළිබඳ සටහනක් ලියනනට මම පසුගිය මාස දෙකෙහිම සිතා සිටියෙමි. පොත ගැන සඳහන්ව මට ගත්කියක් නැත. ඩීඩී ගේ වියත්, උපහාස රසය අඩු නැති බස් වචනත් පෝෂිත මේ කෘතිය හුදු ආත්ම විචිත කතාවකින් බිහිවීමට ගිය, රචනා මන ඉතිහාසයේ, දේශපාලනයේ, සමාජයේ හැරවීමක් පිළිබිඹු වන කෘතියක් ලෙස හඳුන්වන්නට මම කැමැත්තෙනෙමි.

කළමනා පසු මුල සිට අතට අකුරක් නැර කියැවූ හැන්දෑවට පායන නිරු මගේ සිත බෙහෙවින් කම්පනයට පත් කළ කෘතියක් විය. ඒ සසඳු එම සිතේ ඇති වූයේ මේ පාට විචිතා ලේඛකයකු අප අතර සිටින බවටත් නොදන්නා සමාජයක හුදකලාව සිටීමත් මේ වියත් මිනිසා සිංහල සාහිත්‍යය උදෙසා කරන සේවය නිසි අයකු කිරීමකට ලක්වූයේ ද යන කාරණය සිතට කා වැදීම නිසා ය.

ලංකාවේ සිට පැමිණි මංජුල වෙතිවර්ධන ලේඛකයා මා හමුවී පළමු මොහොතේම මගෙන් ඉල්ලා සිටියේ "ඔස්ට්‍රේලියාවේ ඉඳුන්

මංජුලගේ, ඩීඩී කුරුප්පු මහතාගේ දිනපතක් සම්පත් බණ්ඩාරත්, හප්මනුත්, ශ්‍රීනාත් මද්දම්මේ සොයුරාගේ නිවසේ දී කළ සාහිත්‍ය කතිකාව අතිශය නොවැරදි ය. සත්තකින්ම එලා රචනය අතිශය සුන්දර වූවකි.

පසුදා උදාසන මංජුල හා සම්පත් බණ්ඩාරගේ සුචරිතපොලොක් උච්චිතට නංවා ආපසු එන අතරේදී මා අතින් මෙසේ ලියවුණි.

සම්පත් මගේ පසු

පාලය උච්චිත වේදිකාව තුළ සම්පතෙහි ගිය පසුව ඇසිපිය තුළ සැඟවුණ කළුලක උණුසුමද මේ...?

කටුක ලෙස ගත වෙලෙක සිතලය මෙල්බර්න් සුළඟ වෙනදා වාගේම...

නොහැකි වේ ම ය නිවින්නට සහෝදරත්වයේ උණුසුම මට දැනුණා, හුමි අවසන් වරට වැළඳගත් නිමේසයේ

හුමි හදවත හට්ටි උණුසුමයි මගේ සිත තුළ

එනමුදු..... මංජුල වෙතිවර්ධන ලේඛකයා මා හමුවී පළමු මොහොතේම මගෙන් ඉල්ලා සිටියේ

"ඔස්ට්‍රේලියාවේ ඉඳුන්